

HC zondag 1

1 eigendom van Christus 2 rijkdom in Christus

Gemeente,

De wrede keizer Nero had slaven in dienst. Ze verbleven in een apart complex, gebouw. Ze hadden verschillende taken. De één lichter werk, de ander zwaarder. Maar hij had één bedoeling met die slaven. Ze als fakkels in zijn tuin gebruiken. Daar lag het eind van al zijn slaven. Kijk, de ene slaaf werkte harder dan de andere, het kon zijn dat een slaaf wat promotie maakte, wat minder zwaar werk kreeg, wat meer vrijheid kreeg, ook buiten mocht lopen, maar: elke slaaf wachtte dezelfde verschrikkelijke dood. Daar was geen ontkomen aan. Tenzij, tenzij er iemand was die zo'n slaaf zou overnemen, opkopen. Genoeg geld zou betalen zodat de slaaf door Nero zou worden overgedaan aan een andere eigenaar. Die andere bedoelingen had. Dat was het enige om die fakkeldood te ontkomen. Als die slaaf eigendom van een andere heer zou worden.

1 eigendom van Christus

Daar zitten we in de kern van antwoord 1. En van ons mens-zijn, zondaar-zijn. Dat wil zeggen: van nature slaaf zijn. Slaaf zijn van de zonde, de duivel. In het complex, in de bunker van zijn koninkrijk. Een bunker met een buitengebied. Hermetisch afgesloten door de grendel van onze schuld en de vloek der wet. Trouwens, als die poort niet afgesloten was, maar wagenwijd open zou staan, zou er niemand ontsnappen, want we hebben het allemaal goed naar ons zin. We denken er niet aan om weg te gaan. We zijn bedwelmd met lust en liefde tot de zonde en onze zondige aard. Maar de duivel heeft één bedoeling: alle zondaren meeslepen in de poel die brandt van vuur en sulfer. Dat geldt elke zondaar, ons allemaal. Tenzij, tenzij wij het eigendom zijn geworden van Jezus Christus. Want je kunt in die bunker en dat buitengebied liggen te slapen of wakker zijn en zoeken naar een gat in het hek, je kunt diep in de bunker zitten of rondlopen in de open lucht, je kunt er moorden en doodslaan, of hard werken en anderen helpen, maar: iedereen in dit rijk wordt geworpen in de poel van vuur en sulfer. Tenzij, tenzij je eigendom van Christus bent geworden. Ik met lichaam en ziel beide in leven en sterven niet meer van mijzelf ben maar van mijn getrouwe Zaligmaker Jezus Christus. Eigendom van Hem. Hij mijn Heere, ik Zijn slaaf.

Daar legt het Nieuwe Testament getuigenis van af. We kijken naar de teksten die onder antwoord 1 staan. I Cor 6:19 Want gij zijt duur gekocht. Door Jezus Christus. I Cor 3:23 Want gij zijt van Christus en

Christus is van God. I Cor 7:23 Gij zijt duur gekocht. I Petrus 1:18-19 Wetende dat gij niet met vergankelijke dingen zijt verlost, letterlijk, vrijgekocht van uw ijdele wandeling, maar door het dierbaar bloed van Christus. En in Openbaringen 5:9 en 14:3,4 zingen de zaligen Gods eer met de woorden: Want Gij hebt ons gekocht met Uw dierbaar bloed. Eigendom van Christus, omdat Hij ons heeft gekocht. Duur gekocht, betaald. We weten de prijs wel. De prijs van volkomen gehoorzaamheid aan al Gods geboden en dragen van de vloek Gods over de zonde. Dat bracht Hem aan het kruis. Dat deed Hem nederdalen ter hel. Dat kostte Hem Zijn leven, Zijn bloed, Zijn dood. Zo duur gekocht. Maar Hij had het er voor over. De prijs was Hem niet te hoog. Hij zag er niet van af. Hij gaf het niet op. Hij had er alles voor over. Zijn dierbaar bloed onder de last van onze zonden en de toorn Gods.

En zo kwam Hij naar dat bunkercomplex toe. En Hij schoof de grendel van onze schuld weg, van de vloek der wet weg. De deur ging open. Hij kwam binnen en satans rijk. En Hij verloste uit alle heerschappij van de boze. Hij opende ogen en harten. Het drong door: ik lijk wel gelukkig, maar dat is schijn. Ik voel me lekker, maar dat is bedrog. Ik ben op weg naar de eeuwige toorn. Mijn leven kan God niet behagen. Ik moet hier weg. En God kennen en met Hem leven. O Heere Jezus, red mij, verlos mij. Haal mij uit de greep van de duivel, verlos mij van schuld en vloek en neem mij mee in Uw Koninkrijk. Zo neemt Christus zondaren mee. Zo maakt Hij tot Zijn eigendom.

En nu de vraag aan ons allen: is dit uw enige troost? Dit, dat we het eigendom van Christus zijn geworden. Gekocht met Zijn bloed, verlost uit satans rijk. Omdat Hij mij zo liefhad, omdat Hij Zichzelf voor mij gaf. Omdat Hij deed wat ik niet kon: betalen voor mijn schuld, wegnemen van de vloek. Omdat Hij deed wat ik niet wilde: me ontrukken aan satans slavernij, me losmaken uit de geestelijke dood, mijn hart vernieuwen en mijn verstand verlichten. Omdat Hij het deed. Ben ik nu Zijn eigendom. Is dit uw troost?

Kijk, dit is de kern van het christelijk geloof. Dit is de grond van mijn behoud en zaligheid. En dat is zo wezenlijk. Want hoe makkelijk verval je in andere antwoorden. Als je wordt gevraagd of je troost hebt, of je hoop hebt op de hemel, dat het goed met je zit. Dat iemand zegt: ja, ik hoop het wel, ik heb wel eens een gevoel gehad dat God heel dichtbij me was. In die samenkomst, bij die avondmaalsbediening, toen ik in het ziekenhuis was en er was zo'n vredig gevoel in mijn hart. Maar dat hoeft niet te betekenen dat ik gered ben. Het zou kunnen, maar het kan ook van niet. Een vredig gevoel kan ook door andere manieren komen. Of dat je zegt: ja, maar ik ben wel eens zo geholpen. Zo doorgeholpen. Toen ik het zo moeilijk had, toen we geld tekort kwamen, toen ik zo ziek was,

toen we het helemaal niet meer zagen zitten, en precies op tijd kwam er geld, kwam er genezing, kwam er opluchting. Maar dat hoeft niet te betekenen dat ik gered ben. Het zou kunnen, maar kan ook niet. Of dat iemand zegt: ik hoop er wel op ja, want ik leef toch anders dan vroeger. Ik zou me niet meer gelukkig voelen hoe ik vroeger was. Ik leef ook echt anders dan de wereld als ik dat zo bekijk. Maar dat hoeft niet te betekenen dat je gered bent. Dat kan ook met leeftijd te maken hebben, met huwelijk en gezin.

Eén ding is de ware troost en de gegronde hoop: als ik het eigendom van Jezus Christus ben. Dat alleen redt. Anders blijf ik in dat complex van satans rijk. En daar kan ik heel wat meemaken, daar kan ik netjes gaan leven, daar kan ik wondere gebeurtenissen meemaken, maar: het blijft op satans grondgebied. Eén ding verlost: eigendom van Jezus Christus. Hij Die voor je stierf opende je ogen, deed je ontwaken, gaf je een nieuw hart. En je riep Heere Jezus, verlos mij, red mij van het verderf en mijn schuld, geef mij een leven tot Gods eer. Hij maakte je ten eigendom. En dan kun je een vredig gevoel krijgen, en je kunt wonderlijke dingen meemaken, uitreddingen, en je leven wordt veranderd. Maar zo! En van hieruit!

Bent u van Christus? Is dat uw enige troost. Is dat het. Is, tegenwoordige tijd, nu, heden. Hoe het nu is, daar gaat het om. Kijk, als Jezus vanavond om 10.00 terugkomt, als u, jij, ik vanavond om 10.00 uur een herseninfarct krijg en dat kan, dan heb ik er niks aan als ik het voornemen had om er wat meer aan te gaan doen. Dat ik wist dat het een keer anders zou moeten worden. Dat ik echt van plan was om er later dieper over na te gaan denken. Wat ik van plan was, wat ik nog had willen doen, dat maakt mij niet zalig. Maar hoe het is. Hoe is het nu? Ben je eigendom van Jezus Christus?

En de laatste zondagavond voor onze vakantie, wordt deze Zaligmaker ons verkondigd. Hij, Die met Zijn dierbaar bloed voor zonden betaald, Die van alle heerschappij des duivels verlost. Hij, voor Wie geen schuld te groot is, geen hart te hard. Hij, voor Wie geen zondaar te slecht is en geen vijand te sterk. Hier is Hij in ons midden. Hij wordt ons bediend. Hij wandelt door de kerk heen. In Zijn verlossende macht. En u mag Hem hebben, u mag Hem te voet vallen, u mag Hem aanroepen, je mag Hem smeken in te komen in je leven. Je te verlossen. Ogen te openen, ja alles te doen. Hij is er voor! En je zult behouden zijn. Gered.

O, je kunt alleen verloren gaan door Jezus af te wijzen. Door Hem keer op keer te negeren, niet te willen aanvaarden. Je schuld niet te willen erkennen, je leven niet te willen uit handen geven. Voor je in de hel komt, heb je dat misschien wel duizend keer gedaan, misschien wel 10

duizend keer. Ja, dan ga je verloren, onder de aanbidding van een Zaligmaker en toch verloren gaan.

2 rijkdom in Christus

Dat ik het eigendom van Jezus Christus ben. Daar mag je verwachting van hebben. Want dat is niet niks: eigendom. Dat geldt al met veel andere dingen. Sommige van de kinderen hebben een huisdier, bijv een cavia. En het mooie is: die is van jou. Misschien omdat je hem gekregen hebt op je verjaardag, van je vader en moeder. Misschien heb je hem gekocht, en betaald van je eigen spaargeld. Maar omdat hij van jou is, zorg je er goed voor. Elke dag. En laat het niet gebeuren dat je broertje er naar toe komt om hem te plagen of wat eten van de hond te geven. Wegwezen. Daar kan dat diertje wel wat van krijgen en dat wil je niet. Hij is van jou. Jouw eigendom en daarom zorg je ervoor.

Dat hoort bij eigendom. Zeker als dat eigendom gekocht of gekregen is. Nou, van de Heere Jezus geldt allebei kun je zeggen. Hij heeft Zijn gelovigen gekregen. Van Zijn Vader in de eeuwigheid. Geschenk van Zijn Vader. En Hij heeft ze ook gekocht. Met Zijn dierbaar bloed. Dus je kunt er van op aan: Hij draagt zorg over hen, Hij waakt over ons. Want we zijn Zijn eigendom.

Let op antwoord 1. Dat Hij mij bewaart. Bewaart in het geloof. Aanvechting, verzoeking, terugvallen, vervolging kan zo erg niet zijn dat het me van het geloof doet afvallen. Hij bewaart mij, niemand zal ze immers uit Zijn hand rukken. Geen van hen zal verloren gaan. Daar Hij altijd leeft om te bidden opdat ons geloof niet ophouden zal. Daar Hij alle macht heeft om me te beschermen tegen wat te zwaar zou zijn, om de machten te beteugelen zodat ze halt moeten houden, om mij te bedienen met zoveel gaven als nodig zijn om te blijven in het geloof. Hij bewaart ten eeuwigen leven. En ik mag zingen onderweg: wij gaan ten hemel in, wij zullen de eerkroon dragen. Wee toch getroost en volhardend.

Maar er zit nog meer in: Hij bewaart alzo, dus op zo'n manier dat zelfs alles in mijn leven gaat naar de wil van mijn hemelse Vader. Hij heeft mij gemaakt tot kind van de Vader. Geen buurjongen, geen knecht, geen kennis, maar kind van de Vader. En Vader wil dat alles me niet alleen niet zal doen afvallen van het geloof, maar me zelfs zal dienen tot mijn zaligheid. Mij dichterbij Hem brengt, Hem beter doet kennen in Zijn liefde en betrouwbaarheid, mij laat rijpen voor de heerlijkheid, mij meer en meer kind leert zijn in afhankelijkheid en verwachting. Zo is dat met alle lijden en moeite van mijn leven. Alles dient tot mijn zaligheid: zo wil mijn God dat die mijn hemelse Vader is en daar zorgt de Heere Jezus voor. Wees toch getroost en vertrouwend in het leven.

Het geschenk is nog niet leeg. Er zit nog meer in: want de Heere Jezus is het ook Die mij door Zijn Heilige Geest verzekert van het eeuwige leven. Omdat Hij mij Zijn Geest geeft in het hart. Als onderpand, als verzegeling, als eersteling van de heerlijkheid van het eeuwige leven. De garantie van de volle zaligheid. De Heilige Geest is, met alles wat Hij meebrengt aan geloof hoop liefde en vreugde een handvol van de volle heerlijkheid, een scheut uit de oceaan van eeuwige vreugde. En waar ik nu de Heilige Geest ontvangen heb zal ik straks volkomen zaligheid bezitten zoals geen mensenhart heeft bedacht, en geen mensenoog heeft gezien. Oneindig veel meer nog. Als al je beste momenten met de Heere opstapelt en zuivert en verheldert dan is dat nog maar een fractie van wat God heeft weggelegd aan onvergankelijke erfenis. O heerlijk erf gij kunt mijn ziel vervoeren! Als dat niet opweegt tegen alle lijden en strijden van dit leven en van het christen zijn... Wees toch getroost en zie uit naar je sterven.

En er zit nog meer in: Hij maakt mij door Zijn Geest van harte bereid en gewillig om voor God te leven. Let op dat: Hij maakt mij bereid en gewillig. Want dat zit niet in mij en komt niet uit mij op. Ik zou het zo weer opgeven als het teveel strijd kostte en te lang duurde, maar Hij maakt door Zijn Geest mij bereid en gewillig voor God te leven. Graag, van harte. Hoe meer hoe liever. Het is juist mijn smart dat het zo weinig lukt en dat ik daar weer zo weinig smart van hebben kan. Het is de lust van mijn leven geworden Hem te dienen. Niet omdat het moet, niet omdat ik anders verloren ga, niet omdat ik anders een slecht geweten heb, maar omdat het heerlijk is. Gode te leven. Kon ik het maar zuiverder, vuriger, heiliger, volkomener, oprechter. Wees toch getroost en vol goede moed.

Dat betekent het dat eigendom van Jezus Christus ben. In Hem kind van de Vader, tempel van de Geest. Het is zo veel en zo groot. Dat het te groot is voor mijn gevoel. Maar het is alles in Christus. Zodra ik Hem ten eigendom ben is dit alles van mij. Al het Zijne is het mijne. Als ik op mezelf kijk is het minste al te groot, als ik op Hem zie is het grootste nog niet te groot. Omdat Hij het is en doet. Omdat Hij dat alles heeft verworven en dat alles geeft en doet. Zo goed zorgt Jezus voor Zijn eigendom.

Dat betekent het dat eigendom van Jezus Christus ben. Dat Hij bewaart, dat Hij alle ding laat dienen tot mijn zaligheid, dat Hij Zijn Heilige Geest geeft, dat Hij mij gewillig maakt voor Hem te leven. Dat Hij, dat Hij, dat Hij..... Dat is zo kenmerkend voor het leven van wie Jezus eigendom is. Niet ik, maar Hij doet het. Niet ik bewaar mijn geloof, o nee, ik verkwansel het, laat het wegsijpelen. Niet ik laat alles ten goede keren. O nee, ik pak de dingen zo verkeerd aan, heb er zo'n verkeerd zicht op. Niet ik verzeker

me van het eeuwige leven, o nee, ik ben zo aards, zo gehecht aan de wereld. Niet ik maak me bereid om voor God te leven, ik neig naar mijn eigen eer, gemak, en voorkeur. Als het van mij moest komen, was het morgen voorbij. Maar het komt van Hem. En daarom druk ik me tegen Hem aan, open ik mijn mond naar Hem, smee ik Hem om bewaring, genade, kracht, gewilligheid. Zo is mijn leven geworden en wordt het meer en meer. Als een rank in de Wijnstok. Het leven zoekend buiten mijzelf in Hem. Steeds putten uit Hem. Levend van wat Hij doet. Dat is het refrein van het leven van iemand die het eigendom van Christus is.

Dit is mijn enige troost. Het eigendom van Jezus Christus te zijn. Want dat is zaligheid. Troost. Nu wordt niet voor niets dat woord gebruikt in de vraag: troost. Troost veronderstelt verdriet, bezorgdheid, angst. En die is er in het leven. Verdriet, zorg, angst. Er is verdriet in het leven. Iedereen maakt er wel wat van mee. Dat dingen anders gaan dan je wenst. En je vlees en bloed pijn doen. En nog een reden tot verdriet: we moeten sterven. Alles en iedereen achterlaten. Dat doet pijn, ontzaglijk pijn. En we moeten voor Gods rechterstoel verschijnen. En daar kun je gerust ontzaglijk tegen op zien. Verschijnen voor de Heilige Die je Schepper is. Dat maakt angstig, bang.

Heb je dan troost? Kijk, een ongelovige, ook al zit hij in de kerk zegt: daar denk ik niet aan. Daar laat ik mijn plezier niet door vergallen. Ik wil ook nog wat aan mijn leven hebben. En ik probeer te genieten van de mooie dingen die er ook zijn. Maar heb je dan echt wat? Heb je dan echt iets wat ertegenover staat en troost? Als je straks wegzinkt in de eeuwige pijn en straf, heb je dan troost? Heb je er dan troost aan dat je hier het naar je zin had? Troosteloos voor eeuwig.

Maar het christelijk geloof heeft de enige troost. Maar goed verstaan. Het christelijk geloof zorgt er eerst voor dat je leven nog moeilijker wordt. Nog meer verdriet krijgt. Jazeker. Het christelijk geloof verzwart je kruis. Je krijgt strijd tegen je zonde. Strijd tegen jezelf. En je wordt beproefd. God zendt beproeving en kastijding. Soms meer dan aan hen die Jezus niet volgen. En: er komt verdrukking en vervolging. De kerk van de Reformatie wist ervan: van verbanning en verbranding. Het christelijk geloof maakt je leven niet makkelijker. Integendeel. Maar toch: dit is de enige troost. Het geeft troost. Troost in het heden. Dat ik door God bemind ben en gekend. Dat ik door Jezus geliefd ben. Dat Hij altijd met mij is. Troost.

Want deze troost is bestand tegen alle aanvechting. Luister maar naar wat Ursinus zegt in zijn schatboek:

De aanvechting zegt: je bent een zondaar. Maar ik mag zeggen: Hij heeft voor mijn zonden betaald.

De aanvechting zegt: maar je bekering is zo zwak en je zondigt nog steeds.

Maar ik mag zeggen: Hij heeft mij uit alle heerschappij des duivels verlost.
De aanvechting zegt: als je de genade eens zou verliezen en niet vast kunt houden. Maar ik mag zeggen: Jezus zal mij bewaren.
De aanvechting zegt: wat overkomt je veel kwaad en tegenspoed. Maar ik mag zeggen: de Vader bestuurt alles tot mijn welzijn.
De aanvechting zegt: maar je moet sterven. Maar ik mag zeggen: Hij heeft mij verlost het geweld van de dood en schenkt mij eeuwig leven.
De aanvechting zegt: je bent geneigd tot kwaad, tot zonde. Maar ik mag zeggen: Hij maakt mij gewillig en bereid voor Hem te leven.
De aanvechting zegt: het valt zo zwaar, je mist zoveel. Maar ik mag zeggen: En eens zal er de overwinning zijn, de eeuwige vreugde. Die alle lijden zal doen vergeten. Die daar ruimschoots tegenop weegt. Het christelijk geloof is de enige troost.

Wat is uw enige troost in leven en sterven? Dat ik van Jezus Christus ben, Zijn eigendom. En dat geeft moed, dat geeft hoop. Om hier te volharden, om hier niet te bezwijken. Om te blijven volgen, strijden, dragen, want het weegt niet op tegen Wie Christus is en wat Hij geeft.

Amen